

Nr. van het vonnis: 2249

Nr. van het Parker: BG66.L3.9644-03 ST

Nr. van het Repertorium: 2419

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE
VIJFTIENDE KAMER

zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie:

Legen:

geboren te
huisvrouw,
wonende te

§
op

bijgestaan door meester , advocaat te

Verdacht van:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° en 6° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

1. door op het terrein, gelegen te ten kadaster
gekend onder in
eigendom toebehorende aan

(beschrijving werken)

- omvormen van een paardenstal naar twee slaapkamers en een badkamer.
 - onttrekken van een bussebouw tussen woning en de paardenstallen, te tijdens de maand juli 2003,
2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben, te in de periode gaande van juli 2003 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 8 december 2004 ;

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagde betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklagde in haar antwoorden en verdediging.

De raadsman van de beklagde vraagt ter zitting van 7 juni 2005 in naam van zijn cliënte de vrijspraak.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Nopens de ontvankelijkheid van de strafvordering

Beklaagde werpt de onontvankelijkheid van de strafvordering op wegens het feit dat een onrechtmatige huiszoeking heeft geleid tot de vervolging.

Op 17 november 2003 om 16 uur begaf inspecteur van Politie te
ingevolge een schrijven uitgaande van het College van
 Burgemeester en Schepenen van zich naar de
 te niet het oog op het vaststellen van een bouwvoertreding.

De verbalisant was niet in het bezit van een bevel tot huiszoeking.

In het proces-verbaal wordt dienaangaande vermeld:

"Op bovenvermelde datum en uur begeven wij ons naar de te

Ter plautse bellen wij aan aan de woning doch wij stellen vast dat er niemand in de woning aanwezig is.

Vervolgens begeven wij ons via het openstaand hekken in de tuin aan de achterzijde van de woning.

Aan de achterzijde van de woning noch in de tuin kunnen wij niemand aantreffen, vervolgens gaan wij over tot het verrichten van onze vaststellingen".

Artikel 15 G.W. bepaalt: " De woning is onschendbaar; geen huiszoeking kan plaatshebben dan in de gevallen die de wet bepaalt en in de vorm die zij voorschrijft".

Overeenkomstig artikel 1, 3^e en 1 bis van de wet van 7 juni 1969 tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize of huiszoeking mag worden verricht kan een huiszoeking worden verricht in geval van verzoek of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van de plaats ingeval het verzoek of de toestemming schriftelijk en voorafgaand aan de opsporing of huiszoeking wordt gegeven.

Een tuin die enkel toegankelijk is via een hekken, dat slotvast kan gemaakt worden, heeft een besloten karakter en geniet de bescherming van art. 15 G.W., ook al staat het hekken open.

Het binnendringen zonder huiszoekingsbevel en zonder voorafgaande toestemming in een private tuin is onwettig. (Corr. Kortrijk, 4 juni 1997, *THPR* 1998, 71). De tuin achter een woning geniet niet van de onschendbaarheid van de woning, zelfs wanneer hij niet volledig omheind is. (Corr. Turnhout, 20 maart 1989, *R.W.*, 1989-90, 721).

De bescherming van de woning inzake huiszoeking strekt zich ook uit tot de aanhorigheden ervan, zoals schuren, stallingen en omheinde tuinen. Het feit dat het hek openstaat, dat er een grote opening is in de haag of een bres in de muur, neemt het besloten karakter niet weg.

(Corr. Brugge, 20 november 1986, *T.B.R.*, 1986-87, 134).

Pas om 16.15 u, tijdens het verrichten van de vaststellingen kwam de bewoonster, beklagde, toe aan haar woning.

Door de verbalisant werd zij in kennis gesteld van het onderzoek en zij werd verhoord in de woning.

In casu werd het erf betreden terwijl er niemand thuis was. Op het ogenblik dat beklagde thuiskwam werd haar evenmin de toestemming tot huiszoeking gevraagd, zelfs niet mondeling.

Het bewijsmiddel waarop de strafvordering steunt werd in casu op een manifest onwettige wijze verkregen.

Noch in het Belgisch recht, noch in het E.V.R.M. bestaat een wetsbepaling die elk gebruik van onrechtmatig verkregen bewijs verbiedt.

De afwezigheid van een welbepaalde sanctie ten aanzien van onrechtmatig verkregen bewijs laat aan de rechter ten gronde ruimte om te oordelen welk gevolg aan de vaststelling van de onrechtmatigheid van een bewijs dient te worden verbonden.

Het belang van de maatschappij bij de bescherming tegen misdrijven dient te worden afgewogen tegen de ernst van de door het politieoptreden begane inbreuk en het belang van de burger bij de bescherming tegen zodanig politieoptreden.

(Gent, 16 maart 2004, *T.Strafr.*, 2005, 304).

In deze werd bij het optreden van de inspecteur van politie het fundamenteel recht op de eerbiediging van de onschendbaarheid van de woning geschonden.

In de gegeven feitelijke omstandigheden bestaat er voldoende grond om de uitgevoerde huiszoeking nietig te verklaren, om het resultaat ervan van het bewijs uit te sluiten en om het opsporingsonderzoek dat erop is gevolgd nietig te verklaren.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:

art. 15 van de Grondwet

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, van het wetboek van strafvordering.

en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoren aangehaalde wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtsdoende op tegenspraak.

Verklaart de strafvordering ONONTVANKELIJK.

Laat de kosten van het geding, in zijn geheel begroot op achtenzeventig euro en twaalf cent (€ 78,12), ten laste van de staat.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van vijftwintig oktober twee duizend en vijf.

Waar zetelden:

nienrechtsprekend rechter;
eerste substituut procureur des Konings;
griffier.